

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 600/2016-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. júla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti PINEA Park, s. r. o., Píniová 4, Bratislava, zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Janou Andelovou, Advokátska kancelária ANDELOVÁ & Co., s. r. o., Seberíniho 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva *na pojednanie záležitosti v primeranej lehote* podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestskej časti Bratislava-Vrakuňa v bližšie neurčenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti PINEA Park, s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti PINEA Park, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva *na prejednanie záležitosti v primeranej lehote* podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestskej časti Bratislava-Vrakuňa (ďalej len „správny orgán“ alebo „stavebný úrad I. stupňa“) v bližšie neurčenom konaní.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že *sťažovateľka* podala 17. decembra 2009 ako navrhovateľka správne mu orgánu ako príslušnému stavebnému úradu I. stupňa návrh na nahradenie pôvodného rozhodnutia o umiestnení stavby č. 1276 zo 7. mája 2002 na stavbu „*Výstavba nájomných bytov Horné diely - Ráztočná ul. Vrakuňa*“ a na vydanie zmeneného rozhodnutia o umiestnení stavby (ďalej len „návrh“). Správny orgán ako stavebný úrad I. stupňa v období od 12. júla 2010 do 13. januára 2015 vydal vo veci návrhu štyrikrát rozhodnutie, ktoré však bolo vždy nadriadeným Krajským stavebným úradom v Bratislave zrušené na základe podaného opravného prostriedku a vec bola vrátená na opätovné konanie a rozhodnutie správne mu orgánu. Správny orgán následne rozhodnutím č. Prer/238/6843/2015/SÚ/JF z 23. júla 2015 (ďalej len „rozhodnutie“), doručeným sťažovateľke 14. augusta 2015, prerušil konanie vo veci návrhu na 60 dní a vyzval sťažovateľku, aby v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodnutia svoj návrh doplnila v zmysle vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, o požadované podklady.

3. *Podľa sťažovateľky* v odôvodnení rozhodnutia stavebného úradu I. stupňa úplne absentuje dôvod, z titulu ktorých konkrétnych legislatívnych zmien stavebný úrad I. stupňa žiada sťažovateľku, aby opätovne predložila jednotlivé nové záväzné stanoviská dotknutých orgánov. Stavebný úrad I. stupňa podľa sťažovateľky neuviedol, resp. žiadnym spôsobom neodôvodnil, aké legislatívne zmeny nastali a či takéto legislatívne zmeny mohli mať v zmysle ustanovenia § 140b ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov vplyv na už vydané záväzné stanovisko dotknutého orgánu, na základe čoho v celom rozsahu absentuje podľa sťažovateľky právny základ uvedeného rozhodnutia a jeho vydanie je v rozpore s platnými právnymi predpismi.

3.1 *Sťažovateľka na uvedené nadväzuje a tvrdí, že je zrejmé, že sa návrhom domáhala na stavebnom úrade I. stupňa nahradenia pôvodného rozhodnutia o umiestnení stavby č. 1276 zo 7. mája 2002 na stavbu „Výstavba nájomných bytov Horné diely - Ráztočná ul. Vrakuňa“ a o vydanie zmeneného rozhodnutia o umiestnení stavby. Sťažovateľka uvádza, že odo dňa podania návrhu do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu bolo každé rozhodnutie stavebného úradu I. stupňa zrušené odvolacím orgánom pre rôzne pochybenia stavebného úradu I. stupňa, a to či už procesno-právne, alebo hmotnoprávne. Sťažovateľka upozorňuje, že odvolací orgán opakovane v odôvodneniach svojich rozhodnutí konštatoval zo strany stavebného úradu I. stupňa porušenie platných právnych predpisov.*

3.2 Postup stavebného úradu I. stupňa v priebehu celého konania je tak podľa sťažovateľky v absolútnom rozpore so základnými právami sťažovateľky, pričom tento postup nemožno nazvať inak ako šikanóznym. Nevykonávanie úkonov v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť, procesné a hmotnoprávne pochybenia, ukladanie povinností sťažovateľke nad zákonom ustanovený rozsah a iné zásahy do práv a právom chránených záujmov sťažovateľky trvajú podľa slov sťažovateľky odo dňa podania návrhu a sú jeho bežnou súčasťou, čím sťažovateľke vzniká ujma na jej právach. Uvedené konanie stavebného úradu I. stupňa má podľa sťažovateľky za následok, že územné konanie vo veci návrhu sťažovateľky trvá takmer 6 rokov. Z hľadiska postupu stavebného úradu I. stupňa pritom nemožno podľa mienky sťažovateľky konštatovať, že by bol tento stav spôsobený výlučne nečinnosťou stavebného úradu I. stupňa, keď z obsahu spisu vyplýva, že dôvodom zbytočných prieťahov v konaní sú najmä iné procesnoprávne a hmotnoprávne pochybenia stavebného úradu I. stupňa. V tejto súvislosti je pritom potrebné podľa sťažovateľky uviesť, že základnému právu účastníka na konanie bez zbytočných prieťahov nezodpovedá akýkoľvek postup správneho orgánu, ale len ten, ktorý je v súlade s platnými právnymi predpismi. Vykonávanie úkonov, ktoré takémuto súladu nezodpovedajú, o čom vo veci sťažovateľky svedčia podľa jej slov viaceré rozhodnutia nadriadených orgánov, nemožno považovať za rešpektovanie práva účastníka na konanie bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľka zdôraznila, že stavebný úrad I. stupňa nedokázal odo dňa podania návrhu

vo veci rozhodnúť, a to aj napriek tomu, že mu zo strany odvolacích orgánov bol niekoľkokrát adresovaný záväzný právny názor, v akých intenciách má rozhodnúť a aké hmotnoprávne a procesnoprávne chyby má v konaní odstrániť. Stavebný úrad I. stupňa sa však podľa sťažovateľky záväzným právnym názorom odvolacích orgánov neriadil a v konaní aj naďalej nesprávne postupoval.

3.3 Sťažovateľka ďalej dôvodí, že správny orgán rozhodnutím prerušil konanie vo veci návrhu na 60 dní a vyzval ju na predloženie neopodstatnených dokladov, čím podľa nej rozhodol bez právneho základu. Na základe uvedeného je z doterajšieho priebehu konania podľa presvedčenia sťažovateľky zrejmé, že stavebný úrad I. stupňa svojimi závažnými hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi pochybeniami odoprel sťažovateľke jej právo na spravodlivé konanie vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V tejto súvislosti pritom sťažovateľka poukazuje na fakt, že predmetom správneho konania nie je zložitá právna otázka - ide výhradne o posúdenie súladu návrhu sťažovateľky s platnou územnoplánovacou dokumentáciou.

4. Sťažovateľka sa domáha, aby ústavný súd vydal tento nález:

«1. Základné právo spoločnosti PINEA Park s. r. o.(...) na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Mestskej časti Bratislava - Vrakuňa porušené bolo.

2. Mestskej časti Bratislava - Vrakuňa ako stavebnému úradu prikazuje v konaní o nahradenie pôvodného Rozhodnutia o umiestnení stavby č. 1276 zo dňa 07.05.2002 na stavbu „Výstavba nájomných bytov Horné diely - Ráztočná ul. Vrakuňa“ a o vydanie zmeneného rozhodnutia o umiestnení stavby konať bez zbytočných prieťahov.

3. Spoločnosti PINEA Park s. r. o.(...) sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500.000,- EUR (slovom päťstotisíc eur), ktoré mu je Mestská časť Bratislava - Vrakuňa povinná vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Mestská časť Bratislava - Vrakuňa je povinná uhradiť Spoločnosti PINEA Park s. r. o.(...) trovy konania v sume 3.434,21 EUR(...) na účet jeho právneho zástupcu ANDELOVÁ & Co., s.r.o.(...) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Predmetom sťažnosti je námietka sťažovateľky, že správny orgán v jej veci nekoná a dochádza tak k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Dôvodom porušenia označených ústavných práv má byť aj rozhodnutie správneho orgánu, ktorým tento podľa mienky sťažovateľky neodôvodnene prerušil konanie vo veci jej návrhu, čím podľa nej dochádza k prieťahom v konaní, ktoré podľa sťažovateľky trvá 6 rokov.

6.1 *Skôr ako ústavný súd pristúpi k posúdeniu prijateľnosti sťažnosti na ďalšie konanie, resp. k preskúmaniu prítomnosti dôvodov ospravedlňujúcich odmietnutie sťažnosti pri jej predbežnom prerokovaní, dáva do pozornosti, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu a konania správneho orgánu bol účinný a platný Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 nahradený novými procesnými kódexmi, konkrétne Civilným sporovým poriadkom, Civilným mimosporovým poriadkom a Správnym súdnym poriadkom. Ústavný súd tak musí vychádzať pri posudzovaní prijateľnosti sťažnosti aj z tejto skutočnosti a prihliadať na v rozhodujúcom čase účinnú a platnú legislatívu vzťahujúcu sa na vec sťažovateľky a rozhodovaciu činnosť ústavného súdu.*

6.2 *K problematike prietahov v správnom konaní pred správnymi orgánmi disponuje ústavný súd bohatou paletou rozhodnutí, z ktorých mnohé právne vety sa stali súčasťou Zbierky nálezov a uznesení ústavného súdu.*

6.3 *Ústavný súd predovšetkým judikoval, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa nepochybne uplatňuje aj v konaní pred orgánmi verejnej správy (pozri III. ÚS 41/2014, m. m. II. ÚS 62/99).*

6.4 *V uznesení sp. zn. III. ÚS 317/04 (publikovanom v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 133/2004) ústavný súd konštatoval: „Prostredníctvom ustanovenia § 250t Občianskeho súdneho poriadku poskytuje zákonodarca fyzickým osobám a právnickým osobám právnu možnosť domáhať sa súdnej ochrany ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaniach pred orgánmi verejnej správy, pokiaľ tieto nekonajú bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že sú v konaní nečinné.“*

6.5 *Podrobnejšie sa k problematike prietahov v správnom konaní ústavný súd potom vyjadril v náleze sp. zn. I. ÚS 553/2012 (publikovanom v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 6/2013): „Judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutá v nálezoach, ktorými rozhodoval o sťažnostiach na prietahy v konaniach pred*

všeobecnými súdmi, je v plnom rozsahu aplikovateľná i pri posudzovaní namietanej nečinnosti orgánov verejnej správy.“

6.6 V neposlednom rade možno odkázať aj na uznesenie sp. zn. IV. ÚS 212/04 (publikované v Zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 114/2004) a záver v ňom uvedený: „Právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy nemožno nahradiť právomocou Ústavného súdu Slovenskej republiky.“

6.7 Podľa § 250t ods. 1 OSP (účinného v čase podania sťažnosti ústavnému súdu a v čase konania správneho orgánu) fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté(...) nečinnosťou orgánu verejnej správy(...), sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 242 ods. 1 Správneho súdneho poriadku žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

6.8 Citovaná judikatúra ústavného súdu k problematike prietáhov v správnom konaní v spojení s na vec sa vzťahujúcou právnou úpravou poskytujú udržateľný základ na prijatie záveru, že sťažovateľka bola v čase podania sťažnosti ústavnému súdu, ako aj v čase predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom oprávnená domáhať sa ochrany práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní správneho orgánu na príslušnom správnom súde na základe návrhu na vyslovenie

povinnosti orgánu verejnej správy konať (*Občiansky súdny poriadok*), resp. žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy (*Správny súdny poriadok*).

6.9 Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

6.10 Ústavnému súdu tak nezostáva iná alternatíva než konštatovanie, že sťažnosť podaná sťažovateľkou je podaná predčasne, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júla 2016